

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010033
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7815010033.7

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj v trestnej veci proti obžalovanému Miroslavovi K. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/5/2015 zo dňa 27. 5. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 21. septembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 2T/5/2015 zo dňa 27. 5. 2015 uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 v znení novely č. 1/2014, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. č. 300/2005 v znení novely č. 1/2014, na tom skutkovom základe, že

dňa 30.9.2014 okolo 21.20 hod. v Rožňave na ulici Šafárikovej, na verejnom priestranstve na chodníku oproti budovy Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, pod vplyvom alkoholických nápojov, po predchádzajúcej slovnej hádke so svojou bývalou manželkou Ingrid K. po tom, ako sa táto snažila pred ním ujsť, dobehol ju a od chrbta ju chytil za vlasy a strhol na chodník, v dôsledku čoho X. K. spadla na chodník, udrela si hlavu a utrpela pomliaždenie lebky a temennej oblasti vpravo s vnútrolebečným krvácaním medzi tvrdú plenu a mozog, prasklinu na spánkovej kosti vpravo a spodnej hlavice sánky vpravo, otras mozgu, s dobou liečenia nepresahujúcu dobu 6 týždňov

a tohto činu sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/33/2013 zo dňa 27.5.2013, právoplatným dňa 15.8.2013 uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Súd mu za to uložil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. h Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d Tr. zák. mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania vyslovil názor, že výrok o vine pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. je nesprávny z dôvodu, že poškodenej X. ublíženie na zdraví spôsobiť nechcel. Pád a úder hlavou o podklad bol dôsledkom opitosti poškodenej. Namietla dĺžku práceneschopnosti poškodenej v trvaní 7 dní, keď táto po troch

dňoch opustila na reverz nemocničné zariadenie. Znalecký posudok znalca MUDr. Z. D. mal okrem iného aj formálne nedostatky a nebol znalcom vypracovaný po vyšetrení poškodenej. Rovnako tak namieta znalecký posudok z odvetvia psychiatrie, predovšetkým vo vzťahu k nezohľadneniu bipolárnej afektívnej poruchy. Z týchto dôvodov je presvedčený o tom, že ani výrok o treste napadnutého rozsudku nie je správny. Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach trestné sťaženie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. zastavil.

Na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Košiciach sám a aj prostredníctvom svojho obhajcu zotrval na písomne podanom odvolaní a navrhol uznať vinu iba pre prečin výtržníctva so zohľadnením tejto skutočnosti vo výmere trestu.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, vzhľadom na vykonané dokazovanie, zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a veľmi podrobne vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k rozhodnutiu, ktoré je predmetom tohto konania.

Záverý okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Vo vzťahu k namietaným znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie a z odboru psychiatrie považuje krajský súd uviesť nasledovné skutočnosti.

Znalec z odboru zdravotníctva a chirurgie MUDr. Z. D. tak v písomne vypracovanom znaleckom posudku, ako aj na hlavnom pojednávaní adekvátnym spôsobom popísal rozsah zistených zranení, vyjadroval sa k jednotlivým zraneniam zvlášť a to v oblasti hlavy, vrátane otrasu mozgu. Znalec jasným spôsobom stanovil mechanizmus vzniku zranení po prudkej akcelerácii hlavy s následným nárazom hlavy na tvrdú podložku a vylúčil, že k zraneniu mohlo dôjsť vo večerných hodinách v čase, keď bola poškodená sama a mala si udrieť hlavu na autobusovej stanici a taktiež vylúčil, že by zistené zranenia mohli mať súvis so zlomeninou sánky ešte z roku 2008. Vzhľadom na podklady, z ktorých vychádzal znalec pri vypracovaní znaleckého posudku nemal krajský súd žiadne pochybnosti o správnosti jeho záverov. Znalec bol zároveň podrobne a za prítomnosti obhajcu a obžalovaného vypočutý na hlavnom pojednávaní, na ktorom jednotlivé závery znaleckého posudku podrobne vysvetlil.

Rovnako tak nemal krajský súd pochybnosti o záveroch znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie. Krajský súd tak zo záverov znaleckého posudku, ako aj z výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný Miroslav K. nemá žiadnu duševnú chorobu, jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť konania, ako aj schopnosť svoje konanie ovládať boli v čase spáchania skutku zmenšené len pod vplyvom alkoholických nápojov. Bola uňho zistená iba porucha osobnosti, t. j. odchýlka povahových vlastností s tým, že znalecké dokazovanie vylúčilo, aby obžalovaný trpel v čase skutku, alebo aj neskôr tzv. bipolárnou afektívnou poruchou.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného nepochybil okresný súd, keď túto vyhodnotil za účelovú v snahe zmierniť alebo vyhnúť sa možnému trestnému postihu. Tento záver korešponduje s vykonaným

dokazovaním, resp. s dokazovaním objektívne zistených skutočností vyplývajúcich z výpovedí svedkov F. C. a S. J..

Vo vzťahu k výroku o vine považuje krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že okresný súd sa veľmi kvalifikovaným spôsobom vyplývajúcim z vykonaného dokazovania vysporiadal s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného.

Z podanej obžaloby je zrejmé, že prokurátor kvalifikoval skutok vo vzťahu k ublíženiu na zdraví ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Na základe vykonaného dokazovania následne okresný súd správne a v súlade so zákonom ustálil konanie obžalovaného, vzťahujúce sa na ublíženie na zdraví ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. Vzhľadom na kvalifikované a vyčerpávajúce odôvodnenie zmeny právnej kvalifikácie v tomto smere krajský súd nemá čo dodať a doplniť a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Veľmi podrobne sa súd prvého stupňa zaoberal aj osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom. Zhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska ukladania a účelu trestu, vrátane vyhodnotenia priťažujúcich a poľahčujúcich okolností sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, že trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne spĺňa všetky zákonné podmienky a kritériá z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Keďže obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zodpovedá zákonu aj zaradenie pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Keďže vo výkone trestu odňatia slobody za obdobný trestný čin bol v minulosti najmenej dvakrát, nepochybil okresný súd keď obžalovanému podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Závery znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie sú zároveň aj podľa názoru krajského súdu dostatočným zákonným podkladom pre rozhodnutie o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.